

מסכת ערכין

פרק ט משנה ד

הגיע יומ שנים עשר חנוך ולא נגאל, היה חליות לו, אחד הלווקח ואחד שפטו לו מפגה, שנאמר לאמיתות. בראשונה היה גטמו יום שניים עשר חנוך, שניה חליות לו. התקין הילל הילן, שניה חולש את מעותיו בלשכה, והוא שובר את הקלת ונכנס. אימתי שניראה הלה, יבא ויטל את מעותיו: